

ialt 54 Mill. Kr., men heraf er allerede 16 Mill. Kr. tidligere bevilget.

Medens man under den sidste Del af Besættelsestiden mente at maatte regne med en Efterkrigsledighed paa ca. 150 000 Mand, kunde man efter Maj 1945 opgøre den forventede Beskæftigelse ved de Arbejder, som omfattedes af den fornævnte Bevilling paa 118 Mill. Kr., til ca. 24 000 Helaarsarbejdere. Herved maatte dog bemærkes, dels at en Del af Arbejderne strakte sig over mere end eet Aar, dels at Detailprojekteringen af alle Arbejderne endnu ikke var afsluttet, saaledes at en Del allerede af den Grund ikke kunde gaa i Gang med øjeblikkeligt Varsel. Hertil kom endelig, at Ledigheden ikke mindst i Sommeren 1945 var saa ujævnt fordelt over Landet, at der mange Steder ikke var en saadan Arbejdsløshed, at den kunde motivere Iværksættelsen af Beredskabsarbejder i de paa-gældende Egne.

Det vil formentlig allerede af Forholdet mellem den forventede Ledighed og det til Raadighed staaende Beredskab af offentlige Tilskudsarbejder, som dog maa suppleres med Arbejdsmuligheder henhørende under andre Ministeriers Forretningsomraade, frem-gaa, at en alvorlig Ledighedskrise ikke *alene*, vel knap i første Række, kan imødegaas med Iværksættelse af offentlige Arbejder, hvad-enten disse iværksættes direkte af Staten eller af Kommunerne med Tilskud fra Staten. Derimod maa Iværksættelsen af saadanne Arbejder indgaa som et naturligt Led i Bestræbelserne for at formindske Arbejds-løsheden, ikke mindst under en akut Situation, hvor det private Erhverv paa Grund af Raastofmangel er afskaaret fra at beskæftige den ledigblevne Arbejds-kraft. Det er da ikke blot rimeligt, at der iværksættes ekstraordinære offentlige Arbejder, men ogsaa naturligt, at i hvert Fald en betydelig Del af disse fortrinsvis iværksættes til Fordel for de langvarigt ledige, der, som tidligere nævnt, har vanskeligst ved selv at skaffe sig og at beholde normalt Arbejde paa det frie Marked. Iværksættelsen af offentlige Tilskudsarbejder maa imidlertid ogsaa under andre Forhold betragtes som en naturlig Bestanddel af Beskæftigelsespolitikken.

Det har saaledes selv under de sidste Krigsaars ekstraordinært gode Beskæftigel-sforhold vist sig, at der, uanset hvor høj Beskæftigelsesgraden i Samfundet taget som Hel-hed var, til Stadighed har været Steder, hvor der fandtes en Ledighed, som var af betydeligt Omfang baade talmæssigt og forsaa-vidt angik Varigheden. Og det synes beret-tiget at antage, at der ogsaa fortsat under

mere normale Forhold til enhver Tid vil findes Byer eller Egne — men ikke altid de samme — som er ramt af en saadan Ledighed, at der vil være Behov for Iværksættelse af offentlige Arbejder med Bekæmpelse af Arbejdsløsheden for Øje, saaledes at der til disse Arbejder fortrinsvis henvises de Personer, som har den længste Ledighed, herunder eventuelt egentligt „erhvervshæm-mede“ Personer.

I denne Forbindelse er det naturligt at fremhæve, at man ved at fastholde denne Begrænsning i Adgangen til at faa Beskæftigelse ved disse offentlige Arbejder ogsaa undgaar, at det offentlige konkurrerer Arbejds-kraften bort fra det frie Erhvervsliv, idet det maa antages, at det private Erhvervsliv normalt vil efterspørge den bedst egnede Arbejds-kraft, medens den langvarigt ledige Arbejds-kraft, som henvises til de herom-handlede Beskæftigelsesforanstaltninger, i hvert Fald ikke paa Antagelsestidspunktet kan henregnes til de bedst egnede.

Paa den anden Side maa det erkendes, at det ikke er paakrævet at forbeholde alle offentlige Arbejder, selv om de iværksættes med et vist beskæftigelsesmæssigt For-maal, for de længst ledige, idet der til-lige kan være Hensyn, som taler for at gennemføre disse Arbejder, uden at Beskæftigelseslovens ret strenge Henvi-sningsregler følges. Dette udelukker dog ikke, at der ved Spørgsmaalet om Tidspunktet for saadanne Arbejders Iværksættelse i noget højere Grad end hidtil tages beskæftigelsesmæssige Hensyn.

I Overensstemmelse med denne Betragtning foreslaas det i nærværende For-slags § 1, at det paa hviler Arbejds- og Socialministeren nøje at følge Beskæftigelses-situationen i Landet og under Hensyn til denne efter Forhandling med vedkommende Fagminister og Regeringens Beskæftigelses-udvalg at træffe Bestemmelse om, hvorvidt og hvornaar et Arbejde, der med Bekæmpelse af Arbejdsløsheden som væsentligt Formaal agtes iværksat af Staten eller med Statstilskud, skal bringes til Udførelse. Spørgsmaalet om, hvorvidt et Arbejde iværksættes med Bekæmpelse af Arbejdsløsheden som væsentligt Formaal, afgøres af Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med vedkommende Fagminister og Regeringens Beskæftigelsesudvalg.

Ved saaledes at lade Arbejds- og Socialministeren have Mulighed for at gøre beskæftigelsesmæssige Synspunkter gældende ved Iværksættelsen af alle statslige eller med Statstilskud gennemførte Beskæftigel-sarbejder, tilstræber man at opnaa en